

[Svend E. Johansen.]

plan, til hvilken Plan Banernes Tilbud jo henviste, med en anden, af Banernes Personale udarbejdet Plan . . .“.

Her slaas det altsaa fast, at Banerne har ombyttet den oprindelige Arealplan med en anden og mindre.

Herefter staar Højesteretssagfører Graaes Paastand, at han paa det bestemteste maa tilbagevise det fremsatte Anbringende om, at Statsbanerne skulde have ændret den i Kontrakten vedhæftede Plan, i et mærkeligt Lys. Naar han uddyber sin Paastand med Ordene: at noget saadant ikke er sket, vil jeg dokumentere ved Forevisning af den originale Kontrakt under Domsforhandlingen, saa vil jeg ikke bestride Højesteretssagførerens gode Tro, men beklage, at han, selv vildledt i dette Forhold af Statsbanernes Embedsmænd; her er med til at føre Retten bag Lyset under Landsretssagen i 1928.

Saa vidt jeg kan skønne, har Statsbanerne nu mistet ethvert Fodfæste i denne Sag. Deres Argumenter er trævlet op, der er intet tilbage.

Om Paastanden, at Ombytning er foretaget, inden Jacobsen underskrev Kontrakten, gør Handlingen mindre odiøs, ja, det afgøres vel af hver enkelt alt efter, hvilken Graduering man foretrækker inden for den Skala, hvis Grader omfatter saavel Bondefangeri som Smartness.

Jacobsen for sin Part hævder, at endnu en Ombytning af Hovedkontraktens Arealplan har fundet Sted, og at denne Ombytning er foretaget efter Underskriften af Tillægskontrakten i 1927 og foretaget af Hensyn til den verserende Retssag i 1928. Nu sker der den Begivenhed, der i Virkeligheden rykker denne Sag fra Fejltagelsernes Omraade ind under Straffelovens Slagskygge. En Undersøgelse af Hovedkontraktens Segl fastslaar, at disse kan have været brudt en eller flere Gange. Men lad Byretsdommens Præmisser tale. De siger:

„Tilbage staar herefter alene Spørgsmaalet om, hvorvidt der paa noget Tidspunkt efter Kontraktens Underskrift er raderet i den Kontrakten vedhæftede Arealplan, og om denne Plan atter senere er ombyttet med en ny Plan uden Raderinger, saaledes som af Tiltalte paa-staaet. Om dette Spørgsmaal skal bemærkes, at selv om Muligheden for, at slikt kan være passeret ganske vist under særligt Hensyn til den Tilstand, hvori Seglet paa Kontrakten nu befinder sig, ikke kan udelukkes, foreligger der dog paa den anden Side ej heller noget som

helst Bevis for, at der virkelig er foretaget saadanne Transaktioner med Kontrakten og den denne vedhæftede Plan af de under Statsbanerne ansatte Embedsmænd eller af det øvrige Personale.“

Præmisserne klamrer sig her til Savnet af Bevis. Men dels kunde de indtil da foretagne Undersøgelser næppe have tilvejebragt Beviser, selv om saadanne virkelig maatte foreligge, og dels afkræftede Mangelen paa Bevis ikke i mindste Maade den Kendsgerning, at Statsbanerne, indviklet som de fra første Færd af var i Uredelighed over for Jacobsen, for overhovedet at klare sig maatte kunne præstere en reduceret og uraderet Arealplan i Hovedkontrakten, som Jacobsen altsaa skulde have underskrevet uden selv at opdage, at den ikke indeholdt den hele i Statsbanernes Tilbud angivne Byggegrund.

Over for Jacobsens og hans Vidners bestemte Paastand om, at de havde set en raderet Arealplan i Hovedkontrakten, mødte Statsbanerne nu med en uraderet Arealplan, men samtidig med Kontraktseglene i en saa overordentlig mistænkelig Forfatning, at der for Jacobsen og mod Statsbanerne var skabt et Indicium, som ubetinget burde have medført pure Frifindelse af Jacobsen.

Jeg synes egentlig ikke, at det bedrede Statsbanernes Sag, at deres juridiske Kapacitet, Kontorchef Heramb under Forundersøgelsen i 1932 jævnt og bramfrit erklærede; at det var da saa ligetil, at Seglene havde været repareret eller brudt, da det var almindelig Coutume i Generaldirektoratet, at man fornyede Seglene, naar man fandt, at de var slidt og trængte til at erstattes med andre.

Det skal indrømmes, at Opfattelsen af Segl kan være forskellig, og det kan jo være, at man i Statsbanernes Direktorat opfatter Seglet som en Prydsgenstand, der forskønner et Dokument, og at det saaledes er af æstetiske Grunde, man fornyer dem, efterhaanden som de mister Glansen. Men i den almindelige Bevidsthed tror jeg nok, at Seglet opfattes som en Garanti, som den Beskyttelsesforanstaltning, der laaser en Kontrakts Dokumenter inde. Og alvorligt talt, jeg gad se, hvordan den almindelige Forretningsmand var sluppet fra en frejdig Erklæring i Retten om, at han uden Kontrahentens Vidende havde brudt Seglene og derigennem tiltvunget sig uhindret Adgang til Forandring af de Dokumenter, der danner Grundlaget for en gensidig Aftale. Mon ikke en almindelig Seglbryder havde faaet tildelt en Ensomhedsperiode af det offentlige i den pæda-